

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

70. யாத்திரைப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

* பண்: பழம்பஞ்சரம் (சங்கராபரணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

* முத்தா முத்தி தரவல்ல —என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் யாத்திரைப் பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருவாலங்காடு (Sundarar)

முத்தா முத்தி தரவல்ல

முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா

சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ்

சிவனே தேவர் சிங்கமே

பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும்

பரமா பழைய னூர்மேய

அத்தா ஆலங் காடாஉன்

னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே

சுவாமிகள் , சங்கிலியாரைப் பிரிந்து திருவொற்றியூரை நீங்கியதால் இரு கண்களையும் இழந்து , வழிப்போவோர் வழி காட்ட , திருவெண்பாக்கம் சென்று தொழுது , பெருமான் அரு ளால் ஊன்றுகோல் பெற்று , பழையனூருழைச் சென்று , காரைக் காலம்மையார் தலையால் நடந்த தலம் என்று திருவாலங் காட்டை மிதியாது அதன் அயலில் நின்று பாடியருளியது இத் திருப்பதிகம் .

குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , திருவாரூரில் உள்ள அடியவர் திருக் கூட்டத்தை அகன்று நின்ற நிலையை நினைந்து , அதனை விரையச் சென்று அடையவிரும்பி அருளிச்செய்தது .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-யாத்திரைப் பத்து

பூவார் சென்னி மன்னனெம்

புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை

ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய்

உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்

ஆவா என்னப் பட்டன்பாய்

ஆட்பட்டிர்வந் தொருப் படுமின்

போவோம் காலம் வந்ததுகாண்

பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே.

அநுபவாதீதம் உரைத்தல்

இவ் யாத்திரை, சிவலோக யாத்திரை. திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் இட்ட ஆணையின்படி தில்லை சென்று தங்கிப் பன்னாளும் தம்மை அவன்பால் அழைத்துக்கொள்ளுமாறு முறையிட்ட அடிகட்கு ஒருநாள் இறைவன் அவரைத் தம் உடனிருந்தாரோடும் தன்னிடம் அழைத்துக்கொள்ளும் குறிப்பினைத் தோற்றுவிக்க, அடிகள் மகிழ்ச்சி யுற்று உடனிருந்த அடியார்களை நோக்கி அருளிச் செய்தது இப்பகுதி. எனவே, அடிகள் அருளியவற்றுள் இதுவே இறுதியானதாகும், ஆயினும், பல பத்துக்களோடும் இயைய இதனை இவ்விடத்து வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறுதிக்கண் அருளிய, ``தலைக்குத் தலைமாலை`` என்னும் திருப் பதிகமும், பண்வகை பற்றி முதற்கண்ணே வைத்துக் கோக்கப் பட்டவாறறிக. இதனானே இதற்கு, `அநுபவாதீதம் உரைத்தல்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தலையே அவர், `அதீதம்` என்றனர் என்க. அடியவர் பலரை நோக்கி அருளிச் செய்தமையால். அடிகளை முதல்வராகக் கொண்டு உடனிருந்த அடியார்களும் பலர் இருந்தனர் என்பது அறியப்படும். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப் படுவது. இஃது அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது; அந்தாதியாக அமைந்தது.

Ramana Sannidhi Murai

743. அவலோ கனத்தால் அடியோங்கள்
அடிப்புன் குடில்கள் அழிவித்துத்
தவலா வாய்மைத் தற்பதமே
தயவாய்த் தந்தான் வேங்கடவன்
கவலோம் அவலக் கடல்அழுந்தோம்
கையா றெய்தோம் கண்கலுழோம்
சிவலோ கத்துச் சேர்ந்தின்பம்
துய்த்துச் செம்மாந் திருப்போமே. 1
744. செம்மாந் திருக்கும் சிவஞானச்
செல்வப் பெருமான் செழுங்கமலச்
செம்மாண் அடியே சிந்திக்கும்
செல்வம் உடையிர் குச்சிதமாம்
பொய்ம்மா யத்தைப் புறம்போக்கிப்
போதச் சுடராம் வேங்கடநல்
அம்மான் அருளால் முக்திப்பேறு
அடைவே அடைவோம் வாரீரே. 2
745. வாரா விருந்தாய் வலிவந்து
மனத்தே புகுந்துஎன் மடமதியை
ஆரா அமுதா அறப்புசித்தான்
ஆன்ம நாதன் வேங்கடவன்
சீரார் செல்வச் செழுங்கழலே
சிந்தித்து உலகைப் பண்டமாப்
பாரா தொழித்துப் பரமபதம்
குறித்துப் பயணப் படுவோமே. 3
746. படுமா யப்பாழ்ம் பொய்யுலகைப்
பண்ட மாக்கிப் பலபுரிந்து
கொடுமா நிரயக் குழிவீழும்
கொடியோங் களைத்தான் குறிக்கொண்டான்
அடுமாறு எண்ணி அருள்வாளால்
அவிச்சை தன்னை அறஅடர்த்து
நடுவே எழுவேம் நம்மைஆண்ட
ரமணன் திருநன் நாட்டுக்கே. 4
747. நாட்டார் மருள நங்கட்கா
ஞாலத் துற்று நல்லன்பாய்க்
காட்டா வதனைக் காண்பித்தும்
கேளா வதனைக் கேட்பித்தும்
ஆட்டான் கொண்ட வேங்கடன் தன்
அடியார் பிறவிக்கு அரும்புணையாம்
தாள்தா மரையே தாரகமாத்
தமர்காள் வீடு சார்வோமே. 5

748. சாரக் கடவ நோயெம்மைச்
 சாரா வகையாற் சார்புஉணர்த்திப்
 பாரக் கருணை பாலித்தான்
 பாண்டிச் சுழியல் வேங்கடவன்
 வீரக் கழலே மிகநினைமின்
 வேரோர் காலம் இனியில்லை
 நேரப் பெறுவீர் நிகரில்பே
 ரின்பப் பெருநிர் வாணமே. 6

749. வாணக் குரிசின் மாவலியை
 மண்ணாள் வித்தான் அன்றுஎன்று இவ்
 வீணக் கடையாம் வெறியேனை
 விண்ணாள் வித்தான் வேங்கடவன்
 காணக் கழல்நீ கடவீரேல்
 காண்டற்கு அரிய கடுந்தூரச்
 சேணிற் கிடந்த சிவலோகம்
 செறிந்து கிடக்கும் உன்அடிக்கே. 7

750. அடியார்க்கு எளியான் அம்பலத்தான்
 அவுணர் புரம்போல் என்முழும்
 பொடியாப் புரிந்து புன்முறுவல்
 பொங்கு முகத்தான் வேங்கடவன்
 விடியா இருள்சேர் இருவினையை
 வீட்டுங் கதிர்வாள் விழிநோக்கம்
 படியா நின்றார் பரந்தாமப்
 பவிசு கண்டார் படியிடத்தே. 8

751. படியும் படிபார்ப் பானும்அவன்
 பார்க்கும் பார்வை தன்னொடுமுப்
 புடியுந் தன்னுள் புலப்படும்ஓர்
 படிமக் கலனாப் புரிந்துஎம்மை
 விடியச் செய்த வேங்கடவன்
 விளங்கும் இளஞ்செஞ் ஞாயிற்றைக்
 கடியும் கனகக் கருங்கழல்வாய்க்
 கலக்கக் கடவீர் கடுகுமினே. 9

752. மின்னார் மென்தோள் துயில்வாய்த்தம்
 வேட்கைத் திறத்து ஆயிரத்து ஒருகூறு
 அன்னான் தாளுக்கு அமைத்திட்டார்
 அகல்வான் ஆளக் கொத்தடியோம்
 இன்னாப் பிறவி இடர்தீர
 எமையாட் கொண்ட வேங்கடன்தான்
 இன்னே கருதி எழுவோம்பே
 ரின்பத் திருநாட் டியாத்திரையே. 10